

Tað er øðrvísi í dag, tí nógvar modernaðar kvinnur eru á arbeidsmarknaðinum og í tungum sessum. Tí er tað skilagott hjá pápum at taka ábyrgdina á seg og luttaka í familjulívinum á jøvnum føti við kvinnuna, og barnsburðarfarloyvi er upplagt høvi til júst hetta

Samfelagið broytt

– Hyggja vit eitt ella tvey ættarlið aftur í tíðina, so síggja vit, at þor tá ofta livdu paralell lív, tí soleiðis var tíðin tá. Tað er øðrvísi í dag, tí nógvar modernaðar kvinnur eru á arbeidsmarknaðinum og í tungum sessum. Tí er tað skilagott hjá pápum at taka ábyrgdina á seg og luttaka í familjulívinum á jøvnum føti við kvinnuna, og barnsburðarfarloyvi er upplagt høvi til júst hetta. Tað skapar grundalag fyri at snakka saman og leggja lívið skynsamt til rættis, tí tað hevur kraftiga ávirkan á lívið hjá báðum foreldrunum, sigur hann.

Rógvi Laksáfoss er av ta sannføring, at fleiri menn áttu at tikið størri ábyrgd og harvið eisini verið størri partur av lívinum hjá børnunum, sum teir eiga. Hann vísir á, at tað eru ómetaliga nógvar kanningar gjørdar, sum vísa positivar avleiðingar av, at pápin er til staðar í lívinum hjá børnunum.

– Eitt stabilt forhold við bæði foreldrini skapar sterk børn, sigur hann og leggur aftrat, at ynskja vit sum samfelag, at fleiri pápar taka longri barsil, so má inntriv gerast.

– Ger man einki við tað, so taka mennirnir ikki barsil, leggur hann aftrat.

Ávirkar javnstøðu

Grundirnar til, at føroyskir men aftra seg við at taka meir av barsilstíðini enn oyramerkt er til teirra eru fleiri, heldur hann. Fleiri velja barsil frá, tí tað fær fíggarligar avleiðingar fyri familjuna. Eisini er føroyska samfelagið sera siðbundið í mun til grannalondini.

– Eg haldi tó, at vit eiga at vera varin við at lóggeva á økinum. Tað hugsjónarlíga hevði verið, at slíkar avgerðir vórðu tiknar í einstøku familjunum, men tað tykist, sum letur man standa til, so broytist einki. Maðurin fer til arbeiðis, og kvinnan tekur barnið, staðfestir hann.

Hann heldur tó, at fær samfelagið varpað ljós á gransking á økinum og ger átøk, so kjak verður um evnið,

so verður tað meir freistandi hjá monnum at velja at taka longur barsil. Eisini liggur tað í arbeiðsmentanini á arbeiðsplássunum, heldur hann.

– Tekur ein mannligur stjóri eitt longri enn vanligt barnsburðarfarloyvi, so sendir tað eitt tekin um, at tað er legitimt. Tað broytir hugburðin á staðnum.

Tað ávirkar javnstøðuna millum kynini, at pápar í stóran mun velja, ikki at fara í barsil longur enn tær fyra vikurnar, ið eru oyramerktar pápanum.

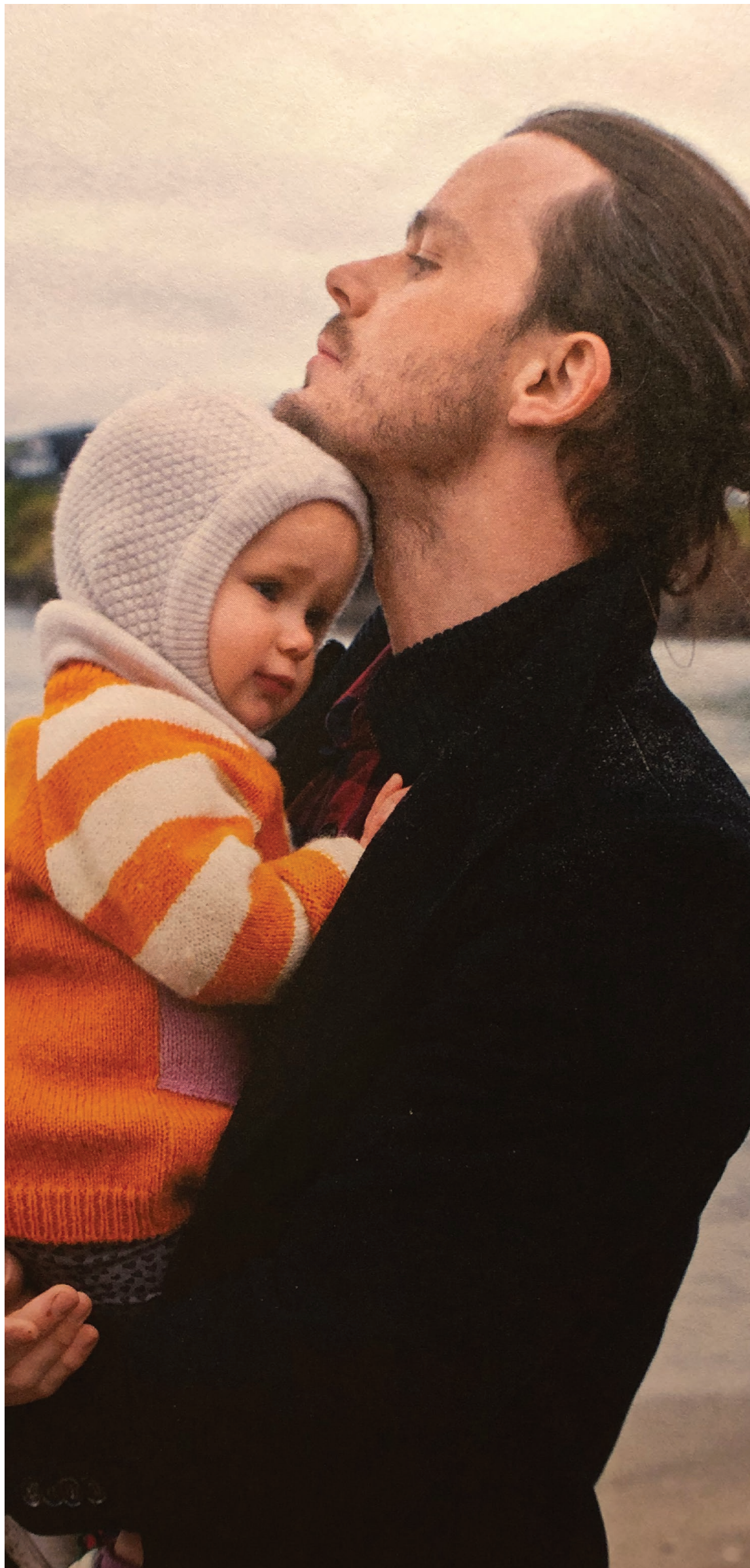
– Tað er gott fyri samfelagið, at mennirnir eisini stuðla kvinnunum, ið ynskja at menna yrkisleiðina. Tað skaðar ikki kjarnufamiljuna, at maðurin tekur størri lut í heimalívinum og barnauppælingini. Tað er einki ómánsligt í tí. Tvørturímóti, staðfestir hann.

– Flest foreldur tosa næstan ikki um annað enn síni egnu børn. Eisini tá tey tosa saman. Tað ber vitni um, hvussu stóran part av lívinum børnini ræna. Eg sakni bønini, tá eg ikki eri saman við teimum. Soleiðis er tað. Tey verða eitt lím, sum límar mammuna og pápan saman. Hyggur man at tí sjónarhorninum, so er tað positivt at hava okkurt til felags, sum er meir umráðandi enn ein sjálvur, sigur hann.

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Ger man einki við tað, so taka mennirnir ikki barsil

Rógvi saman við yngstu dóttur síni, Bjørt, sum hann tók barsil við í fyra mánaðir